

Dosarul nr. 3ra-115/21

Prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Călărași (jud: E. Bolocan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

03 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Tatiana Gonciar,
în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de
Tatiana Gonciar împotriva Consiliului raional Călărași, persoane terțe Instituția Publică
„Agenția Servicii Publice”, Departamentul cadastru și Primăria orașului Călărași cu
privire la obligarea acordării spațiului locativ cu titlu de locuință socială,
împotriva deciziei din 07 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul depus de Tatiana Gonciar și a fost menținută hotărârea din 17 iunie
2020 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași,

c o n s t a t ă:

La 21 noiembrie 2019 Tatiana Gonciar a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Consiliului raional Călărași, persoane terțe Instituția Publică „Agenția
Servicii Publice”, Departamentul Cadastru și Primăria orașului Călărași cu privire la
obligarea acordării spațiului locativ cu titlu de locuință socială.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 25 septembrie 2019 s-a adresat
cu cerere la Consiliul raional Călărași, în vederea soluționării cererii sale privind
acordarea unei odăi în casa cu locuințe sociale, potrivit documentelor depuse inițial.

A menționat că similar persoanelor care au nevoie de locuință, a prezentat toate
documentele necesare pentru a primi locuință în casa construită recent, blocul cu 40 de
apartamente xxxxx.

A susținut că înainte ca blocul să fie dat în exploatare, cunoștea deja blocul și apartamentul care trebuia să-i fie acordat și anume, odaia xxxxx blocului menționat, însă cu toate acestea, după ce au fost repartizate locuințele sociale, nu i-a fost repartizată o locuință.

A notat că nu a primit refuz de la Consiliul raional Călărași cu privire la acordarea locuinței sociale, respectiv, cererea sa din 25 septembrie 2019 se consideră acceptată conform art. 64 alin. (3) din Codul administrativ, deoarece nu a primit refuz în admiterea acesteia.

A relevat că la 11 noiembrie 2019, cu titlu de răspuns la cererea prealabilă, nu a primit refuz.

Reclamanta Tatiana Gonciar a solicitat acordarea unei locuințe în blocul cu 40 de apartamente din xxxxx cu titlu de locuință socială.

La 09 decembrie 2019 Tatiana Gonciar și-a concretizat cerințele și în conformitate cu art. 211 alin. (1) lit. e) și art. 206 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, a solicitat obligarea pârâtului să-i aloce spațiu locativ - o odaie în blocul cu 40 apartamente din xxxxx cu locuințe sociale, potrivit dosarului depus inițial (f. d. 13).

Prin încheierea din 11 decembrie 2019 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași, au fost atrase în proces IP „Agenția Servicii Publice”, Departamentul Cadastru și Primăria or. Călărași în calitate de persoane terțe (f. d. 21).

Prin hotărârea din 17 iunie 2020 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași, a fost respinsă acțiunea depusă de Tatiana Gonciar ca fiind neîntemeiată (f. d. 91, 104-109).

La 02 iulie 2020 Tatiana Gonciar a depus apel împotriva hotărârii din 17 iunie 2020 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 07 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Tatiana Gonciar și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a reținut că atât în ședința instanței de fond, cât și a instanței de apel, cu certitudine s-a constatat, că Tatiana Gonciar deține cu drept de proprietate bunul imobil situat în xxxxx, cu destinație locativă, dobândit în temeiul contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată nr. xxxxx, drept de proprietate intabulat în Registrul bunurilor imobile la data de 10 mai 2001, fapt confirmat prin extrasul din Registrul bunurilor imobile efectuat de Primăria or. Călărași din 23 decembrie 2019 (f. d. 24, 25), nota informativă prezentată de Agenția Servicii Publice, Departamentul Cadastru nr. 11- 03/29101/2019 din 30 decembrie 2019 (f. d. 27, 50).

Conform pct. 1-3 din Regulamentul cu privire la modul și condițiile de desfășurare a proiectului de construcție a locuințelor pentru păturile social/economic vulnerabile II, aprobat prin decizia Consiliului raional Călărași nr. 04/01 din 31 iulie 2014 (f. d. 55-66), pentru locuințele sociale ce urmează a fi construite prin intermediul organelor administrației publice locale, solicitanții trebuie să fie cetățeni ai Republicii Moldova, care fapt parte din următoarele categorii: persoane cu dizabilități severe; persoane dezinstituționalizate (orfani cu vârsta cuprinsă între 18 și 21 ani); familiile cu cel puțin 3 copii minori, familiile cu un singur părinte care cresc cel puțin 2 copii

minori; familiile sau persoanele care întrețin copii cu dizabilități severe; familiile tinere sub 35 de ani, în care cel puțin unul dintre membrii familiei este angajat al unei instituții bugetare sau persoane sub 35 de ani angajați ai instituțiilor bugetare; familiile cu vârsta de peste 35 de ani, în care cel puțin unul dintre membrii familiei este angajat al unei instituții bugetare în domeniul educației, sănătății, asistenței sociale.

Analizând circumstanțele cauzei, prin prisma normelor de drept relevante speței, instanța de apel a conchis, că prima instanță a ajuns la o concluzie justă și întemeiată privind respingerea cerințelor apelantei, or, după cum rezultă din subpct. 5 al pct. 4 din Regulamentul cu privire la modul și condițiile de desfășurare a proiectului de construcție a locuințelor pentru păturile social/economic vulnerabile II, aprobat prin decizia Consiliului raional Călărași nr. 04/01 din 31 iulie 2014, acordarea locuinței este condiționată de neparticiparea la privatizare a solicitantului.

După cum rezultă din extrasul din Registrul bunurilor imobile (f. d. 50), apelanta Tatiana Gonciar a obținut urmare a privatizării o locuință privată, situată în xxxxx respectiv, una din condițiile prevăzute de Regulamentul cu privire la modul și condițiile de desfășurare a proiectului de construcție a locuințelor pentru păturile social/economic vulnerabile II, aprobat prin decizia Consiliului raional Călărași nr. 04/01 din 31 iulie 2014, nu este întrunită de către partea apelantă.

Ca urmare, analizând răspunsul nr. 401 din 11 noiembrie 2019, eliberat de Consiliul raional Călărași, prin care au fost soluționate cererile Tatiane Gonciar nr.837 din 26 septembrie 2019 și nr. 356 din 07 noiembrie 2019, instanța de apel a menținut ca fiind justă concluzia instanței de fond cu referire la faptul, că la examinarea cererilor prin prisma condițiilor de eligibilitate a beneficiarilor de locuințe sociale, în speță, Consiliul raional Călărași a exercitat dreptul discreționar în modul prevăzut de lege, a luat în considerare toate faptele relevante cu respectarea limitelor legale ale dreptului discreționar și conform scopului acordat prin lege.

Alegațiile apelantei cu privire la condițiile de trai și amenajarea locuinței, nu prezintă relevanță în situația în speță, or, bunul imobil reprezintă proprietate personală a apelantei Tatiane Gonciar, iar condiția acestuia depinde de modul în care dânsa îngrijește de imobilul respectiv.

La 02 noiembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Tatiana Gonciar a depus recurs împotriva deciziei din 07 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a emis o decizie cu caracter părtinitor și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

A menționat că este recunoscută ca persoană cu dezabilități, invalid din copilărie de gradul II, iar locuința, în care este stabilită în prezent, nu este dotată cu spațiu pentru bucătărie, bloc sanitar, nu are o sobă și nici alt sistem de încălzire.

A susținut că fiind invalidă de gradul II, este în imposibilitate de a recurge la reconstrucție, care de fapt, nici nu este posibilă din cauza spațiului limitat, pe care îl ocupă.

A afirmat că odată cu prezentarea documentelor pentru acordarea locuinței sociale, acestea au fost acceptate și i-a fost prezentată odaia nr. 9, care urma să-i fie repartizată, însă, fără nicio explicație, cheile de la odaie au fost transmise altei persoane.

A declarat că în blocul locativ cu 40 de apartamente din xxxxx cu locuințe sociale și pînă în prezent sunt locuințe libere, neocupate.

A notat că conform capitolului II al Regulamentului cu privire la modul și condițiile de desfășurare a Proiectului de construcție a locuințelor pentru păturile social/economic vulnerabile II, aprobat prin decizia Consiliului raional Călărași nr.04/01 din 31 iulie 2014, ea întrunește cerințele de eligibilitate pentru alocarea locuinței sociale, cu o odaie ca fiind persoană singură și avînd gradul II de invaliditate.

Recurenta consideră că a demonstrat instanțelor judecătorești precum că încăperea în care locuiește nu corespunde exigențelor tehnice și sanitare necesare pentru un trai decent.

La 10 decembrie 2020 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului și a persoanelor terțe copia recursului depus de Tatiana Gonciar, însă ultimii nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referințe.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul relevă că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 07 octombrie 2020, fiind notificată recurenteii Tatiana Gonciar la 23 noiembrie 2020, fapt confirmat prin avizul de recepție a scrisorii recomandate, anexat la materialele dosarului (f. d. 157).

Astfel, recursul depus la 02 noiembrie 2020 este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art.246 Codul administrativ, recursurile se declară inadmisibile în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține, cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept

exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs mai reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme, care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten versus Norway, hotărârea din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, 7 p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers contra Suediei, hotărârea din 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul depus de Tatiana Gonciar este inadmisibil.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Tatiana Gonciar se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan